

Antopäivä

7.12.2017

Diaarinumero

02835/15/2299

Saapunut 8 / 12 20 17

Hs/ 924 / 03 / 04 / 00 / 00 / 2017

ASIA

Kunnallisasiaa koskeva valitus, jätehuoltomääräysten vahvistaminen

Valittaja

Erkki Kastari Ky, Kiuruvesi

Päätös, johon on haettu muutosta

Ylä-Savon jätehuoltolautakunnan päätös 16.12.2015 § 27

Jätehuoltolautakunta on hyväksynyt päätöksen liitteenä olevat jätehuoltomääräykset sekä määräysten yleisen osan ja perustelumuistion. Jätehuoltomääräykset ovat tulleet voimaan 1.2.2016.

Jätehuoltomääräykset niiltä osin kuin nyt on kyse

7 § Elinkeinotoiminnan jätehuolto kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella

Kiinteistö tai muun jätteen tuottaja voi pyytää liittymistä kunnan jätehuoltojärjestelmään kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella. Jätehuolto järjestetään kunnan toissijaisen vastuun perusteella, jos arvioidaan, että yksityinen palveluntarjonta on puutteellista, ja jäte laadultaan ja määrältään soveltuu kuljetettavaksi tai käsiteltäväksi kunnan jätehuoltojärjestelmässä. Toissijaisesti kunnan jätehuollon järjestämisvelvolli-

suuden piiriin kuuluvien jätteiden osalta kunnallinen jäteyhtiö tekee kiinteistön tai muun jätteen tuottajan kanssa jätelain edellyttämän määräaikaisen sopimuksen liittymisestä kunnan jätehuoltojärjestelmään sekä siitä mitä kyseinen sopimus koskee.

12 § Jätteiden vastaanottopaikat

Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvat jätteet on toimitettava kunnallisen jäteyhtiön osoittamiin paikkoihin. Vastaanottopaikkoja jätteille, joita ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa, ovat kunnallisen jäteyhtiön järjestämät vastaanottopaikat, kuten jätekeskus, jäteasemat ja ekopisteet. Tuottajavastuunalaiset jätteet toimitetaan tuottajien järjestämiin vastaanottopaikkoihin tai kunnallisen jäteyhtiön järjestämiin täydentäviin vastaanottopaikkoihin, joista jätteet toimitetaan tuottajan järjestämään jätehuoltoon.

16 § Muut erikseen kerättävät jätteet

Mikäli kiinteistön omistaja itse huolehtii rakennus- ja purkujätteiden jätehuollosta, syntyvä jäte käsitellään kunnallisessa jätehuoltojärjestelmässä ja lajitellut rakennus- ja purkujätteet toimitetaan kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan.

41 § Yleisötilaisuuksien jätehuolto

Yleisötilaisuuden järjestäjä vastaa järjestettävän tilaisuuden jätehuollosta. Järjestäjä vastaa myös jätehuoltoon liittyvästä neuvonnasta tilaisuuden aikana sekä jätteiden lajittelusta ja erilliskeräämisestä näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti.

Yleisötilaisuus on suunniteltava siten, että syntyvän jätteen määrä on mahdollisimman vähäinen. Tapahtuma-alueelle on sijoitettava riittävästi ja kattavasti jäteastioita eri jätelajien keräämistä varten.

VAATIMUKSET HALLINTO-OIKEUDESSA

Ylä-Savon jätehuoltolautakunnan päätös on kumottava ja palautettava uudelleen käsiteltäväksi jätehuoltomääräysten §:t 7, 12, 16 ja 41 osalta. Jätehuoltolautakunta on velvoitettava korvamaan valittajan oikeudenkäyntikulut oikeudenkäyntimaksuineen sekä lainmukaisine viivästyskorkoineen.

Vaatimusten tueksi on esitetty muun ohella seuraavaa:

Jätehuoltomääräykseen § 7 tulee selvästi kirjata, että arvioinnin yksityisestä palvelutarjonnasta toissijaisen vastuun perusteella tekee kunnan jätehuoltoviranomaisen. Määräyksen sanamuoto on nyt epäselvä ja puutteellinen.

Määräys ei täytä jätelaissa sen esitöiden perusteella yksityisen palvelutarjonnan arvioinnille esitettyjä vaatimuksia. Määräyksessä tarkoitettua arviota yksityisen palvelutarjonnan puutteellisuudesta ei ole alueella tehty, mikä on mahdollistanut julkisista hankinnoista annetun lain sidosyksikköasemaan liittyvien säännösten kiertämisen kunnallisen jätehuoltoyhtiön kohdalla. Kaikki jätelain 32 §:ään kuulumaton jäte on luettu jätelain 33 §:n mukaisesti toissijaiseen vastuuseen kuuluvaksi jätteeksi.

Jätelaissa tai sen esitöissä ei ole mainintaa siitä, että rakennus- ja purkujäte luettaisiin asukkaiden itse tekemissä remonteissa ja piha- ja puutarhatöissä syntyväksi jätteeksi. Myöskään valtioneuvoston asetuksessa tai sen perustelumuistiossa ei ole tällaista viittausta. Näin ollen jätehuoltolautakunnalla ei ole ollut toimivaltaa määrätä rakennus- ja purkujätteen toimituspaikasta jätehuoltomääräykseen § 16 kirjatulla tavalla, ja kyseinen määräys tulee kokonaan poistaa. Jätehuoltomääräyksessä § 12 ei ole täsmennetty, että määräys voi käsittää vain jätteet, jotka kuuluvat kunnan järjestämisvastuulle. Jätteet, joita ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa, ovat suu- relta osin rakennus- ja purkujätettä, joka ei kuulu kunnan vastuulle. Jätehuoltolautakunta on määräyksen kohdalla siten ylittänyt toimivaltansa.

Kunnan oikeus antaa yleisiä määräyksiä muiden kuin jätelain 32 §:ssä tarkoitettujen jätteen osalta on rajattu terveys- ja ympäristönsuojeluvaatimusten täyttämiseen sekä roskaantumisen ehkäisemiseen. Jätehuoltolautakunta on ylittänyt toimivaltansa antaessaan 41 §:n mukaiset määräykset yleisötilaisuuksiin liittyvistä erilliskeräysvelvollisuudesta sekä tarpeellisesta määrästä jäteastioita.

Lausunto ja vastine

Ylä-Savon jätehuoltolautakunta on lausunnossaan esittänyt valituksen hylkäämistä oikeudenkäyntikuluvaatimuksineen. Valittajat tulee velvoittaa korvaamaan jätehuoltolautakunnalle Suomen Kuntaliiton lausunnosta syntyneet oikeudenkäyntikulut 558 euroa lainmukaisine viivästyskorkoineen.

Lausuntoon on liitetty Suomen Kuntaliiton lakimiehen lausunto, johon jätehuoltolautakunta on ilmoittanut yhtyvän. Lakimiehen lausunnossa on esitetty muun ohella seuraavaa:

Jätehuoltomääräys § 7 on jätelain mukainen, eikä vaadi muutoinkaan täsmen-
tämistä. Valittajan vaatimat lisäykset päinvastoin saattaisivat tehdä määräyksestä jätelain vastaisen. Jätehuoltomääräyksessä § 12 on selvästi rajattu velvoite jätteiden toimittamisesta kunnan yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluviin jätteisiin, joihin myös asuinkiinteistöjen purku- ja rakennus-
jätteet kuuluvat silloin, kun on kyse asukkaan itse tekemästä rakennus-
työstä. Myös §:ssä 16 on selkeästi rajattu määräys koskemaan vain kunnan vastuulla olevaa jätettä, jolloin jätehuoltomääräyksissä voidaan määrätä niiden jätehuollon järjestämisestä. On jätelain mukaista ja erittäin tärkeää, että myös yleisötilaisuuksien erillisajitteluvastuusta säädetään jätehuoltomääräyksessä. Kyseisen määräyksen, § 41, osalta voisi olla selvempää, että määräyksessä lueteltaisiin tarkemmin erilliskerätyt jätteen, esimerkiksi: biojäte, keräyskartonki ja pahvi, keräyslasi ja keräysmetalli.

Valittaja on antanut vastineen. Jätehuoltolautakunnan vaatimus oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta on perusteettomana hylättävä. Jätehuoltolautakunta on sen sijaan veloitettava korvaamaan valittajan kulut, kun otetaan huomioon, että valituksen tekeminen on johtunut viranomaisen virheestä.

Jätehuoltomääräys § 7 on informatiivinen, jolloin siihen tulisi kirjata myös se, mikä taho tekee säännöllisen arvioinnin yksityisestä palvelutarjonnasta. Suomen Kuntaliiton lakimiehen lausunnossa on todettu, että jätehuoltomääräyksissä ei voida määritellä toissijaiseen vastuuseen perustuvan palvelun vastuutahoja. Asiaa näin tulkiten koko määräys tulisi poistaa.

Jätehuoltomääräys § 16 tarkoittaisi sitä, että jätteet tulisi toimittaa aina kunnallisen jätehuoltoyhtiön osoittamaan vastaanottopaikkaan silloin, kun asukas itse kuljettaa tai tilaa kuljetuksen remontti- ja purkutoiminnassa syntyville rakennusjätteille. Sillä, olisiko remontti- tai purkutoiminta pienimuotoista tai onko sen suorittanut asukas itse vai joku ulkopuolinen tekijä, ei olisi merkitystä. Jätelain esitöissä käytetty termi ”asukkaiden itse tekemä” on merkitykseltään täysin erilainen kuin jätehuoltomääräyksessä käytetty ”itse huolehtii”. Jätehuoltomääräyksessä käytetty termi laajentaisi merkittävästi kunnan vastuulle kuuluvan rakennus- ja purkujätteen alaa. Määräyksellä pyritäisiin ohjaamaan nykyisellään markkinaehtoisien toiminnan piiriin kuuluvia huomattavia määriä rakennus- ja purkujätteitä kunnalliselle jätehuoltoyhtiölle. Myöskään jätehuoltomääräyksessä § 12 ei ole selvästi rajattu, että se koskisi vain kunnan vastuulle kuuluvaa jätettä. Määräyksen sanamuodon perusteella kaikki remonttijätteet tulisi toimittaa kunnallisen jätehuoltoyhtiön vastaanottopaikkoihin.

Jätehuoltomääräyksen § 41 mukaisen lajitteluvuorituksen määrääminen yleisötilaisuuksille ei ole välttämätöntä roskaantumisen ehkäisemiseksi. Määräys on sellaisenaan tarkoitussidonnaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen vastainen.

Jätehuoltolautakunnalle on lähetetty tiedoksi valittajan vastine.

HALLINTO-OIKEUDEN RATKAISU

Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Valittajan esittämä oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva vaatimus hylätään. Myös Ylä-Savon jätehuoltolautakunnan esittämä oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva vaatimus hylätään.

Perustelut

Jätehuoltomääräysten lainmukaisuus

Jätehuoltomääräyksiä koskevat säännökset esitöineen

Jätelain 91 §:n 1 momentin mukaan kunta voi antaa tämän lain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista oloista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä:

- 1) 32 §:ssä tarkoitetussa toiminnassa syntyvän yhdyskuntajätteen määrän vähentämisestä, lajittelusta, säilyttämisestä, keräyksestä, kuljetuksesta, hyödyntämisestä ja loppukäsittelystä sekä näitä koskevista teknisistä vaatimuksista;
- 2) 13 §:n 1 ja 2 momentissa säädettyjen vaatimusten noudattamiseksi muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen jätteiden keräyksen, vastaanoton ja kuljetuksen käytännön järjestelyistä kiinteistöillä tai jätteen vastaanottopaikoilla sekä näitä koskevista teknisistä vaatimuksista;
- 3) toimista roskaantumisen ehkäisemiseksi;

Hallituksen esityksessä (HE 199/2010 vp) on edellä mainitun säännöksen yksityiskohtaisissa perusteluissa tuotu esille muun ohella seuraavaa:

Pykälän 1 momentin 1 kohdan nojalla kunta voisi antaa 5 luvun mukaan vastuulleen kuuluvan jätteen määrän vähentämistä, keräystä, lajittelua, säilytystä, kuljetusta, hyödyntämistä ja loppukäsittelyä koskevia määräyksiä. Määräykset voisivat koskea esimerkiksi tiettyjen jätelajien keräystä tai lajittelua ottaen huomioon niiden suunniteltu käsittelytapa.

Kunta voisi antaa 1 momentin 1 kohdan nojalla määräyksiä myös asumisessa ja muussa 32 §:ssä tarkoitetussa toiminnassa syntyvän, ehdotetun 6 luvun mukaisesti tuottajavastuun piiriin kuuluvan käytöstä poistetun tuotteen keräyksestä, lajittelusta, säilyttämisestä, kuljetuksesta, hyödyntämisestä ja loppukäsittelystä. Mahdollisuus jätehuoltomääräysten antamiseen olisi tarpeellista, koska ehdotetun 47 §:n mukaan kunta voi osana 5 luvun mukaan järjestämänsä jätehuoltoa täydentää käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanottoa siltä osin kuin tuottaja ei sitä itse järjestä. Samoin ehdotetun 35 §:n 1 momentin mukaan kunta voisi järjestää mainitussa toiminnassa syntyvän erilliskerätyn pakkausjätteen kuljetuksen kiinteistöltä tuottajan järjestämään jätehuoltoon. Kunnan tulisi tarpeen mukaan neuvotella jätehuoltomääräyksistä asianomaisen tuottajan taikka tätä edustavan tuottajayhteisön tai muun tahon kanssa.

Pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaan kunta voisi antaa jätehuoltomääräyksiä myös muusta kuin kunnan järjestämisvastuun piiriin kuuluvasta jätteestä. Tällöin kunnan toimivalta rajoittuisi kuitenkin kiinteistöllä tai jätteen vastaanottopaikoilla tapahtuvaan jätteen keräystä, vastaanottoa ja kuljetusta koskeviin käytännön järjestelyihin ja teknisiin vaatimuksiin. Lisäksi määräysten antaminen sidottaisiin lain 13 pykälän 1 ja 2 momentin mukaisten terveys- ja ympäristönsuojeluvaatimusten täytäntöönpanoon. Kunnan määräykset eivät esimerkiksi voisi koskea tuottajan 6 luvun mukaan määrättyvän jätehuoltovastuun laajuutta, kuten tuottajan 49 §:n perusteella perustettaviksi määrättyjen vastaanottopaikkojen määrää. Määräyksiä ei myöskään voitaisi antaa siitä, millaiseen käsittelyyn elinkeinotoiminnassa syntyvät jätteet on toimitettava. Määräysten laatimisessa kuntaa sitovat hallinnon yleiset periaatteet, kuten tarkoitussidonnaisuuden ja suhteellisuuden periaate.

Pykälän 1 momentin 3 kohdan mukaan kunta voisi antaa määräyksiä toimista roskaantumisen ehkäisemiseksi. Tällaiset määräykset voisivat koskea esimerkiksi roskaantumisen ehkäisemiseksi tarpeellisia toimia kunnan alu-

eella järjestettävissä yleisötilaisuuksissa. Ehdotetun lain 8 luvussa olisi säännökset roskaamiskiellosta ja roskaantuneen alueen siistimisestä.

Määräys elinkeinotoiminnan jätehuollosta kunnan toissijaisen järjestämisvelvollisuuden perusteella

Jätelain 33 §:n mukaan kunnan on järjestettävä muun kuin 32 §:ssä tarkoitettun jätteen jätehuolto, jos jätteen haltija tätä muun palvelutarjonnan puutteen vuoksi pyytää ja jäte laadultaan ja määrältään soveltuu kuljetettavaksi tai käsiteltäväksi kunnan jätehuoltojärjestelmässä. Jos kysymyksessä on jatkuvasti ja säännöllisesti tarvittava jätehuoltopalvelu, kunnan on tehtävä jätteen haltijan kanssa sopimus, jonka kesto on enintään kolme vuotta kerrallaan.

Jätehuoltolautakunnan vahvistaman jätehuoltomääräyksen (§ 7) mukaan jätehuolto järjestetään kunnan toissijaisen vastuun perusteella, jos arvioidaan, että yksityinen palveluntarjonta on puutteellista, ja jäte laadultaan ja määrältään soveltuu kuljetettavaksi tai käsiteltäväksi kunnan jätehuoltojärjestelmässä. Valittajan mukaan määräyksen sanamuoto on epäselvä ja puutteellinen, ja siitä tulisi ilmetä, että palvelujen saatavuuden arvioinnin tekee aina kunnallinen jätehuoltoviranomainen.

Jätelain esitöiden mukaisesti kunnan toimivalta jätemääräysten antamiseen muun kuin järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvan jätteen osalta rajoittuu kiinteistöllä tai jätteen vastaanottopaikoilla tapahtuvaan jätteen keräystä, vastaanottoa ja kuljetusta koskeviin käytännön järjestelyihin ja teknisiin vaatimuksiin. Jätelaissa ei ole erikseen säädetty siitä, mikä taho kunnassa arvioi toissijaisen palvelun järjestämisen edellytykset. Näin ollen valittajan vaatimus tällaisen tahon nimeämisestä jätehuoltomääräyksiin on lakiin perustumaton. Jätehuoltomääräys on jätelain 33 §:n sisällön mukainen ja siten yksiselitteinen. Määräys ei ole valituksessa esitetyin perustein lainvastainen.

Määräys jätteiden vastaanottopaikoista ja muista erikseen kerättävistä jätteistä

Jätelain 6 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan laissa tarkoitetaan *yhdyiskuntajätteellä* vakinaisessa asunnossa, vapaa-ajan asunnossa, asuntolassa ja muussa asumisessa syntyvää jätettä, mukaan lukien sako- ja umpikaivoliete, sekä laadultaan siihen rinnastettavaa hallinto-, palvelu- ja elinkeinotoiminnassa syntyvää jätettä.

Hallituksen esityksessä (HE 199/2010 vp) on edellä mainittua säännöstä koskevissa yksityiskohtaisissa perusteluissa todettu, että asumisessa syntyvää jätettä olisi myös asukkaiden itse tekemissä remonteissa sekä piha- ja puutarhatöissä syntyvä jäte.

Jätelain 35 §:n 3 momentin mukaan kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa on noudatettava kunnan jätehuoltomääräyksiä. Jäte on toimitettava kunnan määräämään vastaanotto- tai käsittelypaikkaan.

Jätelain 41 §:n 1 momentin mukaan kiinteistön haltijan tai muun jätteen haltijan on luovutettava 32 §:n mukaisesti kunnan vastuulle kuuluva jäte alueella järjestettyyn kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai kunnan järjestämään alueelliseen vastaanottoaikaan.

Saman pykälän 2 momentin mukaan jätteen haltija voi 1 momentin estämättä järjestää sellaisen jätteen kuljetuksen, joka poikkeuksellisen kokonsa, suuren määränsä tai muun ominaisuutensa vuoksi ei sovellu kuljetettavaksi tavanomaisessa kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa, jos kuljetus on hyväksytty kunnan jätehuoltomääräyksissä tai ympäristönsuojelulain 202 §:n nojalla annetuissa kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä.

Jätehuoltomääräyksen (§ 12) mukaan vastaanottoaikoja jätteille, joita ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa, ovat kunnallisen jäteyhtiön järjestämät vastaanottoaikat, kuten jätekeskus, jäteasemat ja ekopisteet. Jätehuoltomääräysten perustelumuistion mukaan Ylä-Savon jätekeskuksella ja paikallisilla jäteasemilla vastaanotetaan vaarallisia jätteitä sekä isokokoisia jäte-esineitä ja muita jäte-eriä, joita ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa (esimerkiksi rakennus- ja remontointijätteitä). Valittajan mukaan määräys on epäselvä, koska kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen ulkopuolelle jäävä jäte on suurelta osin rakennus- ja purkujätettä, joka ei kuulu lainkaan kunnan järjestämisvelvollisuuden piiriin.

Muun kuin yhdyskuntajätteeseen kuuluvan asukkaiden itse tekemissä remonteissa syntyvän rakennus- ja purkujätteen osalta on erikseen säädetty jätteen määrän ja haitallisuuden vähentämisestä ja jätteen erilliskeräysvelvoitteista jätteistä annetun asetuksen (179/2012) 15 ja 16 §:issä. Jätehuoltomääräys vastaa sisällöltään jätelain 41 §:n 1 ja 2 momentissa asetettuja vaatimuksia, ja sen tarkoituksena on varmistaa, että kunnan vastuulla oleva jäte toimitetaan kunnallisen jätehuollon piiriin. Määräys ei ole valittajan esittämistä syistä epäselvä tai harhaanjohtava. Jätehuoltolautakunta ei ole ylittänyt toimivaltaansa hyväksyessään mainitun määräyksen.

Muita erikseen kerättäviä jätteitä koskevassa jätehuoltomääräyksessä (§ 16) on muun ohella määrätty, että ”Mikäli kiinteistön omistaja itse huolehtii rakennus- ja purkujätteiden jätehuollosta, syntyvä jäte käsitellään kunnallisessa jätehuoltojärjestelmässä ja lajitellut rakennus- ja purkujätteet toimitetaan kunnallisen jäteyhtiön osoittamaan vastaanottoaikaan.” Jätehuoltomääräystä on perustelumuistiossa perusteltu sillä, että kyseessä on määräyksen mukaisessa tilanteessa yhdyskuntajäte. Määräys koskee sanamuotonsa mukaisesti selkeästi kiinteistön omistajan vastuulle kuuluvaa jätettä, eikä siten esimerkiksi elinkeinotoiminnassa syntyvää rakennus- ja purkujätettä. Määräystä ei ole pidettävä epäselvänä valittajan esittämistä syistä. Jätehuoltolautakunta ei ole myöskään tältä osin ylittänyt toimivaltaansa.

Yleisötilaisuuksien jätehuolto

Jätelain 91 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan kunta voisi antaa määräyksiä toimista roskaantumisen ehkäisemiseksi. Tällaiset määräykset voisivat lain esitöiden mukaan koskea esimerkiksi roskaantumisen ehkäisemiseksi tarpeellisia toimia kunnan alueella järjestettävissä yleisötilaisuuksissa. Jätelain 76 §:n mukaan muun muassa yleisötilaisuuden järjestäjän on järjestettävä

roskaantumisen ehkäisemiseksi alueella riittävä jätteen keräys ja muut jätehuollon palvelut. Jätehuoltolautakunnan vahvistaman määräyksen (41 §) mukaan tilaisuuden järjestäjä vastaa muun muassa jätteiden lajittelusta ja erilliskeräämisestä näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti ja tapahtuma-alueelle on sijoitettava riittävästi ja kattavasti jäteastioita eri jätelajien keräämistä varten. Jätteiden erilläänpitovelvollisuudesta on säädetty jätelain 15 §:ssä. Jätehuoltolautakunta on perustelumuistion mukaan pitänyt määräyksiä yleisötilaisuuksien jätehuollosta merkittävänä toimenpiteenä roskaantumisen ehkäisemiseksi. Mainittua määräystä ei ole pidettävä sen taroituksena nähden kohtuuttomana, eikä jätehuoltolautakunta ole ylittänyt sille asiassa kuuluvaa harkintavaltaa.

Lopputulos

Jätehuoltolautakunnan hyväksymät jätehuoltomääräykset ovat valituksenalaisin osin edellä todetuin perustein jätelain edellyttämällä tavalla paikallisista oloista johtuvia ja lain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia, ja koskevat operatiivisen jätehuollon järjestämistä. Jätehuoltolautakunta ei ole ylittänyt sille kuuluvaa harkintavaltaa, eivätkä määräykset eivät ole valituksessa esitetyillä perusteilla lainvastaisia.

Oikeudenkäyntikulut

Hallintolainkäyttölain 74 §:n 1 momentin mukaan asianosainen on velvollinen korvaamaan toisen asianosaisen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Mitä tässä pykälässä ja 75 §:ssä säädetään asianosaisesta, voidaan soveltaa myös päätöksen tehneeseen hallintoviranomaiseen.

Saman pykälän 3 momentin mukaan yksityistä asianosaista ei saa velvoittaa korvaamaan julkisen asianosaisen oikeudenkäyntikuluja, ellei yksityinen asianosainen ole esittänyt ilmeisen perusteetonta vaatimusta.

Asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen ei ole kohtuutonta, että valittaja pitää oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Valittajaa ei tule kuitenkaan velvoittaa korvaamaan jätehuoltolautakunnan oikeudenkäyntikuluja, koska valittajan ei voida katsoa esittäneen asiassa ilmeisen perusteetonta vaatimusta.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut ja
Kuntalaki (365/1995) 90 §
Kuntalaki (410/2015) 145 § ja 147 § 1 momentti
Hallintolaki 6 § ja 44 § 1 momentti 3 kohta

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Valitusosoitus on liitteenä (LO 00.33 K).

Päätöksen ovat tehneet hallinto-oikeuden jäsenet Jukka Hartikainen, Jussi Kyllönen ja Elina Ranz.

Esittelijäjäsen

Elina Ranz

Jakelu

Tiina Ruotsalainen
lainkäyttösihteeri

Päätös	Erkki Kastari Ky / Toimitusjohtaja Tuija Kastari, saantitodistuksin
Oikeudenkäyntimaksu	97 euroa (Oikeudenkäyntimaksua koskeva oikaisuvaatimusohje on tämän päätöksen liitteenä.)
Jäljennös	Ylä-Savon jätehuoltolautakunta
	<u>Iisalmen kaupunginhallitus, jonka on kuntalain 142 §:n mukaisesti ilmoitettava päätöksestä</u>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen kirjallisella valituksella.

Valitusaika Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaantipäivästä**, sitä päivää lukuunottamatta.

Jos päätöksestä valitetaan kunnan jäsenelle taikka kuntayhtymän jäsenkunnalle tai sen jäsenelle kuuluvan valitusoikeuden nojalla, valitusaika lasketaan siitä päivästä, jolloin ilmoitus päätöksestä on julkaistu kunnan, kuntayhtymän tai asianomaisten kuntien yleisessä tietoverkossa.

Jos päätös on annettu asianomaiselle erikseen tiedoksi, valitusaika luetaan kuitenkin tiedoksisaannista. Tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Sijaistiedoksiannossa päätös katsotaan tiedoksisaaduksi, ellei muuta näytetä, kolmantena päivänä todistuksen osoittamasta päivästä. Virkakirjeen katsotaan tulleen viranomaisen tietoon saapumispäivänään.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa **korkeimmalle hallinto-oikeudelle**. Valitusasiakirjat voi toimittaa omalla vastuulla postitse, lähetin välityksellä, telekopiona tai sähköpostilla. Valitusasiakirjojen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- **postiosoite ja puhelinnumero, joihin asian käsittelyä koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa**
- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin ja mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä. Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä taikka, jos valituksen laatijana on muu henkilö, on valituskirjelmässä ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi tai muu selvitys valitusajan alkamisajan kohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, jollei hän ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saaneista oikeudenkäyntiavustajista annetussa laissa (715/2011) tarkoitettu luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen **valtakirja**, jollei valittaja ole valtuuttanut häntä suullisesti valitusviranomaisessa.

Korkeimman hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: PL 180, 00131 Helsinki
Käyntiosoite: Fabianinkatu 15, Helsinki

Telekopionumero: 029 56 40382
Sähköpostiosoite: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖKSESTÄ PERITTÄVÄ OIKEUDENKÄYNTIMAKSU

Muutoksenhakuasian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään 500 euron suuruinen oikeudenkäyntimaksu.

Oikeudenkäyntimaksua ei peritä yksityishenkilön vireille panemissa sosiaalihuoltolaissa (1301/2014) eikä terveydenhuoltolaissa (1326/2010) tarkoitettua palvelua tai etuutta koskevissa asioissa, lastensuojelulain (417/2007) mukaisissa asioissa, lukuun ottamatta mainitun lain 16 c §:ssä tarkoitettuja, kuntien keskinäisiä korvauksia koskevia asioita, yksityishenkilön vireille panemissa ulkomaalaislain (301/2004) mukaisissa kansainvälistä suojelua koskevissa asioissa, mielenterveyslain (1116/1990) mukaisissa asioissa eikä asioissa, joiden käsittely on muualla laissa säädetty maksuttomaksi.

Oikeudenkäyntimaksua ei peritä, jos korkein hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi. Veroasiassa annettua ennakkoratkaisua koskevassa muutoksenhakuasiassa maksu kuitenkin peritään riippumatta lopputuloksesta. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä oikeusapulain (257/2002) nojalla käsittelymaksuista vapautetuilta.

Tuomioistuinmaksulaki (1455/2015).

